

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Podsekretarz Stanu
Anita Sowińska

DGO-OP.0500.25.2026.JM
4421179.18285570.14747517
Warszawa, 08-07-2026

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację Pani Poseł Lidii Czechak.

Temat: projekt ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (UC100).

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją nr K10INT17476 Pani Poseł Lidii Czechak przekazuję odpowiedź w zakresie kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska.

- 1) Dlaczego w projekcie ustawy (UC100) nie uwzględniono merytorycznych postulatów zgłaszanych przez Izbę Branży Komunalnej oraz Polską Izbę Gospodarki Odpadami?
- 2) Z jakich powodów Ministerstwo nie podjęło prac nad szeroko popieranym modelem „Sprawiedliwego ROP”? Dlaczego odrzucono koncepcję, która zyskała aprobatę samorządów oraz sektora gospodarki odpadami?

Opracowanie projektu ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (zwanego dalej: „projektem UC100”) było poprzedzone nie tylko serią analiz, ale również serią konsultacji oraz spotkań z interesariuszami, w szczególności w ramach Zespołu doradczego do spraw systemowych rozwiązań w zakresie gospodarki odpadami (organu pomocniczego ministra właściwego do spraw klimatu). Rozmowy ujawniły zasadniczą rozbieżność pomiędzy stroną samorządową oczekującą zapewnienia kontroli nad strumieniem finansowym przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (zwany dalej: „NFOŚiGW”) oraz stroną producentów oczekującą pozostawienie tej kontroli przy jednej lub kilku organizacjach prywatnych. W toku konsultacji nie dostrzeżono możliwości wypracowania rozwiązania, które mogłoby zostać poparte przez obie te grupy. Ministerstwo Klimatu i Środowiska zdecydowało o przyjęciu rozwiązania opartego o NFOŚiGW.

W interesie publicznym jest sprawne zakończenie procesu wdrażania systemowych zmian zapewniających stabilne finansowanie gospodarki odpadami w gminach oraz sprawiedliwy podział kosztów systemu ROP, zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”. Obecny system prawny nie motywuje wprowadzających produkty w opakowaniach (producentów) do ekoprojektowania, natomiast gminy mają poważne trudności z realizacją celów recyklingu. W rezultacie mieszkańcy naszego kraju są obecnie nadmiernie obciążani opłatami za opakowania, gdyż ponoszą koszty dotyczące opakowań przy zakupie produktów, a następnie wnoszą opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi do gmin oraz dodatkowo, w niektórych przypadkach ponoszą dodatkowe koszty związane z karami nakładanymi na gminy za niezrealizowane cele recyklingu.

Z uwagi na zaawansowany etap prac nad projektem UC100 oraz pilną potrzebę zapewnienia skutecznego stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/40 z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmiany rozporządzenia (UE) 2019/1020 i dyrektywy (UE) 2019/904 oraz uchYLENIA dyrektywy 94/62/WE (zwanego dalej: „PPWR”), które stosuje się od dnia 12 sierpnia 2026 r., nie było i nie ma możliwości modyfikacji projektu w zakresie jego podstawowych założeń. Takie działanie wymagałoby ponownego uruchomienia pełnej ścieżki legislacyjnej, w tym przygotowania nowej oceny skutków regulacji, nowego brzmienia przepisów, a także ponownego skierowania projektu do konsultacji, uzgodnień i opiniowania.

Jednocześnie informuję, że w dniu 27 maja 2026 r. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego wyraziła zgodę na upoważnienie Zespołu ds. Energii, Klimatu i Środowiska do wydania opinii wiążącej, który to w dniu 3 czerwca 2026 r. pozytywnie zaopiniował projekt UC100.

3) W jaki sposób Ministerstwo zamierza zagwarantować, że środki pochodzące od producentów realnie przełożą się na obniżenie opłat ponoszonych przez mieszkańców?

Projektowany model ROP ma na celu zwiększenie udziału producentów w finansowaniu kosztów zagospodarowania odpadów powstających z opakowań wprowadzanych przez nich do obrotu. Oznacza to zmianę dotychczasowego rozłożenia ciężaru kosztów, które w obecnym modelu w znacznym zakresie obciążają gminne systemy gospodarowania odpadami komunalnymi, a w konsekwencji obciążają mieszkańców, ponoszących opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Gwarancją, że środki pochodzące od producentów będą służyły finansowaniu systemu gospodarowania odpadami, jest przede wszystkim ich ustawowe ukierunkowanie. Środki z opłaty opakowaniowej nie będą miały charakteru środków ogólnego przeznaczenia. Po stronie NFOŚiGW będą one „znaczone”, w szczególności poprzez gromadzenie ich na wyodrębnionym rachunku bankowym (art. 56 ust. 2 projektu UC100) oraz ich wykorzystanie wyłącznie zgodnie z regulacjami określonymi w oddziale 4 rozdziału 7 (oddział dotyczący organizacji ROP opakowań). Obejmować to będzie pokrywanie kosztów selektywnego zbierania odpadów powstałych z opakowań oraz ich transportu i przetwarzania, prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, finansowania nakładów na inwestycje w infrastrukturę do zagospodarowania odpadów opakowaniowych oraz finansowanie zadań Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego oraz działalności Organizacji ROP Opakowań. Zasady te znajdują odzwierciedlenie również w art. 199 pkt 3 projektu UC100 (zmiana ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647 z późn. zm.), (zwanej dalej: „POŚ”).

Dodatkowo, środki wypłacane gminom przez NFOŚiGW będą podlegały ograniczeniom wynikającym z art. 197 pkt 9 projektu UC100 (zmiana ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733). Przepis ten wskazuje, że do środków finansowych otrzymanych na podstawie umowy z Organizacją ROP Opakowań stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–2c, z tym że środki te nie mogą być wykorzystane na gospodarowanie strumieniem odpadów niezawierającym odpadów opakowaniowych ani na cele określone w art. 6r ust. 2aa i 2b.

W ten sposób projektowane przepisy tworzą mechanizm, w którym środki pochodzące od producentów mają trafić do systemu i być wykorzystywane na pokrywanie kosztów bezpośrednio związanych z gospodarowaniem odpadami. Ich przeznaczenie będzie zatem ograniczone ustawowo, co ma przeciwdziałać wykorzystaniu tych środków na inne cele.

Jednocześnie należy podkreślić, że Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie zakłada mechanizmu automatycznego ani jednolitego obniżenia stawek opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi ponoszonych przez mieszkańców we wszystkich gminach. Wysokość tych opłat zależy bowiem również od czynników niezależnych od przyjętego modelu ROP, takich jak koszty pracy (w tym wysokość płacy minimalnej), ceny energii elektrycznej i paliw, inflacji oraz innych uwarunkowań.

Zakładanym efektem projektowanych rozwiązań jest natomiast ograniczenie presji kosztowej na gminne systemy gospodarowania odpadami. W dłuższej perspektywie nowy model ROP powinien przyczynić się do stabilizacji, a następnie stopniowego obniżania realnych kosztów ponoszonych przez mieszkańców za odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych.

Można zatem wskazać, że projektowane rozwiązania nie stanowią gwarancji nominalnej obniżki opłat, lecz tworzą warunki do tego, aby część kosztów dotychczas ponoszonych przez mieszkańców była finansowana ze środków pochodzących od producentów. Mechanizm ten ma zwiększyć stabilność finansowania systemu gospodarki odpadami oraz ograniczyć skalę kosztów przenoszonych na mieszkańców.

4) Czym podyktowana jest decyzja o wyprowadzeniu kluczowych zasad działania systemu (w tym zasad gromadzenia, rozdysponowywania środków oraz ustalania kosztów) z ustawy do aktów pozaustawowych i umów?

Na wstępie należy wyjaśnić, że w projekcie UC100 określono następujący mechanizm „gromadzenia i rozdysponowania środków”: producent, który wykonuje swoje obowiązki w zakresie ROP za pośrednictwem Organizacji ROP Opakowań (NFOŚiGW), będzie zobowiązany do wnoszenia opłaty opakowaniowej za każdy kwartał. Opłatę wnosił będzie na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa, w terminie 15 dni po zakończeniu kwartału, za który opłata jest należna. Wysokość opłaty opakowaniowej uzależniona będzie od masy opakowań wprowadzonych po raz pierwszy na terytorium kraju albo rozpakowanych przez producenta i będzie obliczana jako suma iloczynów stawek właściwych dla poszczególnych kategorii materiałowych lub rodzajów opakowań oraz masy tych opakowań. Projekt UC100 przewiduje również odrębne uwzględnienie stawek opłaty opakowaniowej dla opakowań nieprzeznaczonych dla gospodarstw domowych, czyli takich, które ze względu na swoje typowe zastosowanie po wykorzystaniu nie trafiają do strumienia odpadów komunalnych. Maksymalna stawka opłaty opakowaniowej określona w projekcie UC100 dla każdego rodzaju opakowania wynosi 4,50 zł za kilogram. Szczegółowe stawki opłaty opakowaniowej zostaną określone w rozporządzeniu.

Określenie maksymalnej stawki opłaty opakowaniowej oraz podstaw jej ustalenia w ustawie jest rozwiązaniem zgodnym z praktyką legislacyjną stosowaną w innych aktach prawnych dotyczących produktów objętych systemem ROP, w których funkcjonuje opłata produktowa. Analogiczne mechanizmy występują m.in. w:

- ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 619),
- ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2025 r. poz. 809),
- ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 573),

- ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 2056, z późn. zm.).

W każdym z tych przypadków szczegółowe stawki są ustalane w akcie wykonawczym – rozporządzeniu. Takie rozwiązanie zapewnia zgodność z zasadą pewności prawa, a jednocześnie umożliwia elastyczne dostosowywanie stawek do zmieniających się warunków rynkowych. Określenie szczegółowych stawek opłaty w rozporządzeniu jest uzasadnione z uwagi na zmienność kosztów gospodarowania odpadami oraz konieczność zapewnienia zgodności z zasadą kosztów netto – stawki opłaty opakowaniowej muszą być aktualizowane częściej, niż byłoby to możliwe w drodze nowelizacji ustawy, muszą one bowiem odpowiadać rzeczywistym kosztom gospodarowania odpadami, co wymaga elastycznego mechanizmu dostosowywania. Reagowanie na te zmiany w drodze ustawy byłoby zbyt powolne i doprowadziłoby do nieadekwatności stawek względem faktycznych kosztów. Ponadto w projekcie UC100 nałożono na ministra właściwego ds. klimatu obowiązek przeprowadzenia oceny potrzeby zmian rozporządzenia w sprawie stawek opłaty opakowaniowej (nie rzadziej niż co dwa lata).

Analogiczne podejście przyjęto w odniesieniu do podziału środków pochodzących z opłaty opakowaniowej. W projekcie UC100 przewidziano określenie wartości granicznych udziału we wpływach z opłaty opakowaniowej przeznaczanych na poszczególne zadania Organizacji ROP Opakowań, natomiast w drodze rozporządzenia określona zostanie, szczegółowa wysokość środków (określona jako udział procentowy we wpływach z opłaty opakowaniowej), przeznaczana na poszczególne zadania Organizacji ROP Opakowań.

NFOŚiGW jest państwową osobą prawną działającą na podstawie POŚ oraz ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, z późn. zm.). Zasadą funkcjonowania NFOŚiGW jest udzielanie finansowania w trybie wnioskowym, na podstawie określonych warunków i procedur. W praktyce podmioty ubiegające się o środki NFOŚiGW składają wnioski o dofinansowanie, a przekazanie środków następuje po weryfikacji spełnienia wymaganych warunków. Dlatego też w nowym modelu ROP przyjęto tożsame procedury, zgodnie z którymi NFOŚiGW będzie zawierał na takich samych warunkach umowy z danymi grupami podmiotów (gminami, podmiotami odbierającymi odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości, podmiotami zbierającymi odpady opakowaniowe inne niż komunalne, podmiotami przetwarzającymi odpady komunalne oraz przetwarzającymi odpady opakowaniowe, inne niż komunalne w procesach odzysku poprzedzających recykling, a także podmiotami prowadzącymi recykling odpadów opakowaniowych) po złożeniu przez te podmioty stosownego wniosku.

5) Jakie jest uzasadnienie dla monopolizacji zarządzania środkami w ramach jednego podmiotu (NFOŚiGW) przy jednoczesnym braku realnych mechanizmów odwoławczych?

Obowiązujący system ROP opiera się na założeniu pokrycia w najbardziej efektywny sposób całości kosztów zagospodarowania odpadów opakowaniowych przez zapewnienie transferu finansowego od producentów do podmiotów przygotowujących odpady do recyklingu. Przedmiotowa płatność miała przekładać się pośrednio na pokrycie kosztów innych działań w łańcuchu gospodarowania odpadów, od etapu ich odbioru i zbiórki. W praktyce system nie zapewnia jednak zadowalającego pokrycia kosztów selektywnego zbierania i transportu odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych, które finansowane są przez mieszkańców z ponoszonych przez nich opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

W obowiązującym systemie ROP wprowadzający produkty w opakowaniach (zarówno pochodzących z gospodarstw domowych, jak i przemysłowych) mają obowiązek zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady

opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w których wprowadzili produkty do obrotu, a także prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych. Już obecnie wprowadzający produkty w opakowaniach uwzględniają w cenach produktów koszty realizacji ww. obowiązków.

W związku z powyższym obecny system ROP bezpośrednio wiąże obowiązek płatności wyłącznie z poziomem recyklingu odpadów opakowaniowych określonej kategorii materiałowej, nie z samym wprowadzeniem na rynek opakowania, które stanie się odpadem wymagającym zagospodarowania. W przypadku niezrealizowania ww. obowiązku wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacje odzysku opakowań wnoszą opłatę produktową na rachunek bankowy prowadzony przez właściwego marszałka województwa, a ten po pomniejszeniu jej o 10% przekazuje wpływy z tej opłaty na rachunek bankowy NFOŚiGW.

Polska jest jedynym państwem w Unii Europejskiej, które opiera system ROP na mechanizmie DPR i EDPR. Podobny system funkcjonuje jedynie w Wielkiej Brytanii, która także przeprowadza reformę systemu ROP dla opakowań. Brytyjski system ROP dla opakowań opierał się głównie na mechanizmie dowodów recyklingu PRN i PERN. Producenci, aby spełnić swoje obowiązki, kupowali odpowiednią liczbę tych dokumentów od akredytowanych recyklerów lub eksporterów – każdy dokument potwierdzał recykling 1 tony odpadów opakowaniowych. System miał charakter rynkowy (handel certyfikatami) i stanowił podstawowy sposób finansowania recyklingu, ale był krytykowany m.in. za niskie pokrycie kosztów (producenci finansowali tylko ok. 10% systemu) i ograniczoną przejrzystość.

Rok 2023 był dla obecnego systemu ROP rokiem przełomowym, bowiem w jego drugiej połowie na rynku gospodarki odpadami opakowaniowymi doszło do gwałtownego wzrostu cen zakupu dokumentów DPR, które były spowodowane następującymi czynnikami:

- wzrost poziomów recyklingu, które wprowadzający produkty w opakowaniach byli obowiązani osiągnąć,
- obowiązek uwzględniania na dokumentach DPR (EDPR) masy odpadów opakowaniowych, która została faktycznie poddana recyklingowi (odliczanie zanieczyszczeń – czyli masy odpadów, które zostały odrzucone przez zakład recyklingu i niepoddane recyklingowi),
- eliminacja z rynku podmiotów sporządzających dokumenty DPR i EDPR, które nie obrazowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych (recyklingu odpadów opakowaniowych, eksportu odpadów opakowaniowych lub wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi),
- obniżenie cen i spadek popytu na surowce wtórne,
- wzrost kosztów prowadzenia działalności przez recyklerów,
- konkurencja między organizacjami odzysku opakowań o pozyskanie dokumentów DPR i EDPR pozwalających na realizację zakontraktowanych obowiązków.

W konsekwencji powyższego organizacje odzysku opakowań zmuszone były do aneksowania zawartych wcześniej umów z wprowadzającymi produkty w opakowaniach oraz podniesienia cen oferowanych usług (również w trakcie roku), a w przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych również do wniesienia opłaty produktowej.

W 2024 r. nastąpił dalszy wzrost cen zakupu dokumentów DPR, co przełożyło się na wzrost jednostkowego kosztu przejęcia obowiązku zapewnienia recyklingu 1 Mg odpadów opakowaniowych przez organizacje odzysku opakowań w stosunku do roku 2023 o 75-185%.

W 2023 r. organizacje odzysku opakowań odpowiadały za realizację ustawowych obowiązków w odniesieniu do 98,77% masy wprowadzonych opakowań, natomiast podmioty samodzielnie realizujące obowiązki wykonywały je w odniesieniu do 1,23% masy wprowadzonych opakowań; w 2024 r. było to odpowiednio 94,90% oraz 5,10%.

Ponadto od wielu lat dochodzi do naruszeń przepisów prawa w postaci wystawiania dokumentów DPR/EDPR nie odzwierciedlających rzeczywistych zdarzeń gospodarczych (recyklingu odpadów opakowaniowych, eksportu odpadów opakowaniowych lub wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi), pozostających poza wiedzą marszałków województw, oraz posługiwania się tymi dokumentami przez organizacje odzysku opakowań do potwierdzania wykonania ustawowego obowiązku osiągania wymaganych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, co w konsekwencji powoduje ograniczone wpływy z tytułu opłaty produktowej. Wprowadzenie ewidencji odpadów w BDO ograniczyło wystawianie przez recyklerów nierzetelnych dokumentów DPR/EDPR, co z kolei doprowadziło do wzrostu kosztów zakupu tych dokumentów przez organizacje odzysku opakowań, niemniej jednak nadal dochodzi do nadużyć w tym obszarze. Dokumenty DPR/EDPR do 2025 r. sporządzane były w wersji papierowej, od 2026 r. wprowadzono wersję cyfrową tych dokumentów w BDO, co znacząco powinno ułatwić weryfikację rzetelności sporządzania tych dokumentów przez organy kontroli.

W poniższej tabeli przedstawiono zestawienie wydanych przez jednego z marszałków województw decyzji o wysokości zaległości z tytułu opłaty produktowej za opakowania na rzecz organizacji odzysku opakowań w latach 2024-2025:

Rok wydania decyzji	Rok zaległości	Kwota zaległości z tytułu opłaty produktowej [zł]	Ostateczność/ odwołanie
2024	2018	381 064 649	Uchylenie decyzji i umorzenie postępowania przez GIOŚ
2025	2019	24 003 527	Ostateczna
2025	2019	0	Umorzenie postępowania na skutek uchylenia przez GIOŚ decyzji na kwotę 101 388 163 zł
2025	2019	82 305 077	Wydanie ponownej decyzji po uchyleniu przez GIOŚ decyzji na kwotę 702 346 522 zł; postępowanie odwoławcze w GIOŚ
2025	2020	25 372 032	Ostateczna
2025	2020	120 369 001	Uchylenie przez GIOŚ do ponownego rozpatrzenia;

			zawieszenie postępowania
2024	2020	537 247 949	Postępowanie odwoławcze w GIOŚ
2025	2021	20 719 461	Ostateczna
2025	2021	61 032 893	Uchylenie przez GIOŚ do ponownego rozpatrzenia; zawieszenie postępowania
2024	2021	2 667 627	Postępowanie odwoławcze w GIOŚ
2025	2022	8 797 285	Ostateczna

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że obowiązujący system ROP dla opakowań oparty na funkcjonowaniu wielu organizacji odzysku opakowań wykazuje wysoką nieefektywność w zakresie pokrywania realnych kosztów gospodarowania odpadami opakowaniowymi. Od czasu jego wprowadzenia istotnym zmianom uległy unijne ramy prawne regulujące funkcjonowanie systemów ROP i zakres wydatków wymagających pokrycia w ramach tego systemu. W przypadku systemów ROP dla opakowań dalsze uszczelnianie systemu, który nie funkcjonuje w sposób prawidłowy nie jest uzasadnione.

NFOŚiGW pełni ważną rolę w systemie finansowania ochrony środowiska i gospodarki wodnej w Polsce, zapewniając osiąganie efektów środowiskowych (ekologicznych i rzeczowych) oraz tworzenie warunków do realizacji przedsięwzięć i inwestycji służących transformacji niskoemisyjnej, zrównoważonego rozwoju i poprawy jakości środowiska w Polsce. Dlatego proponuje się, żeby NFOŚiGW jako organizacja odpowiedzialności producenta zarządzał środkami finansowymi z ROP. Zaletą NFOŚiGW jest jego doświadczenie, forma prawna i organizacyjna, co umożliwia powierzenie odpowiedzialności za realizację nowych zadań na rzecz ochrony środowiska. Powierzenie nowych zadań NFOŚiGW będzie spójne ze Strategią Działania NFOŚiGW na lata 2025-2028 i wskazanym w niej Priorytetem 3 – Gospodarka o obiegu zamkniętym, mającym na celu wspieranie stopniowego odchodzenia od linearnego modelu gospodarki na rzecz wdrożenia gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ), a także kierunkami interwencji (minimalizacja powstawania odpadów, recykling i ponowne wykorzystanie odpadów, zmniejszenie ilości składowania odpadów). NFOŚiGW obsługuje na szeroką skalę programów masowych dotyczących udzielania dofinansowania i posiada kompetencje umożliwiające wdrożenie nowoczesnych instrumentów finansowych, zapewniających zwiększanie poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych oraz masy odpadów komunalnych zbieranych selektywnie. Rozwiązanie to ma zapewnić przejrzysty, niedyskryminacyjny i efektywny kosztowo mechanizm redystrybucji środków pochodzących z opłaty opakowaniowej, przy jednoczesnym zagwarantowaniu, że środki te będą wykorzystywane wyłącznie na cele związane z realizacją systemu ROP dla opakowań.

Jednocześnie informuję, że zgodnie z art. 72 ust. 4 projektu UC100, w przypadku odmowy zatwierdzenia wniosku przez Organizację ROP Opakowań, wnioskodawcy przysługuje prawo wystąpienia o ponowną ocenę tego wniosku, z uwzględnieniem dodatkowych wyjaśnień lub dokumentów przedstawionych na poparcie stanowiska wnioskodawcy.

6) W jaki sposób uczestnicy rynku będą mogli dochodzić swoich praw w przypadku sporów finansowych lub interpretacyjnych?

W przypadku wątpliwości dotyczących stosowania przepisów regulujących opłatę opakowaniową producenci będą mogli wystąpić do właściwego marszałka województwa z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej, na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.).

Natomiast w odniesieniu do sporów związanych z wykonywaniem umów zawieranych z Organizacją ROP Opakowań projekt UC100 przewiduje możliwość wystąpienia o ponowną ocenę wniosku w przypadku odmowy jego zatwierdzenia przez Organizację ROP Opakowań, wraz z przedstawieniem dodatkowych wyjaśnień lub dokumentów. Ponadto uczestnicy rynku będą mogli dochodzić swoich praw na zasadach ogólnych, w tym przed sądami powszechnymi w przypadku sporów o charakterze cywilnoprawnym.

Z wyrazami szacunku

Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/